

איכתבים

לרותי

קץ לרווקות

אחד שלא מסתגר מאחורי יתבת-דואר וגם לא מכשק ממני מספר מזהה הוא דוד גבאי, שכותב בקיצור: "אני רווק בן 30, גובה 1.75 מטר, מבוסס ונחמד, עובד ברמת-גן כטכנאי אלקטרוניקה. מחפש בחורה פשוטה ונחמדה מאזור המרכז, כדי להביא קץ לרווקותי". הוא מסיים בהבטחה ש"כל תשובה תיענה" ומוסר

איך זה שעדיין

עם המחמאות החביבות שלו, לא יכולתי שלא להקפיץ את מכתבו אל ראש ערימת-המכתבים. "זה זמן רב שאני עוקב, ודאי כמו רבים אחרים, אחרי המדור שלך, רותי", הוא מתחיל ועושה לי את היום, "אני בטוח שמחמאות לא חסרות, אך אנא, הוסיפי גם אותי לרשימה".
ואחרי המריחות, לענייני: "אני בן 38, רווק, 1.70 מטר, אקדמי, נאה ועוסק בניהול. אני כזה בסדר, כמו שאומרים, ולאור זאת אני די מתקשה להשיב כששואלים אותי, איך זה שעדיין... אולי זה עניין של הזדמנות, אולי של בררנות. בבררנות אינני מתכוון לתכונות חיצוניות, כלכליות או של השכלה. נכון, אלה דברים חשובים, אבל חשוב לי יותר למצוא חברה אמיתית לחיים, שאיתה יקבל המושג 'יחד' משמעות. על זה אני לא מוכן להתפשר". בא לך עליז? יופי.
הוא בת"ד 3625, פתחתיקווה.

מחפשת מיכסה

"אני רווקה, בת 30, היא מרווחת לכל המעוניינים, גובהי 1.65 מטר, בהחלט בסדר, כלומר — נאה, אבל באמת, נשית, רגישה מאוד, אוהבת מוסיקה, מתעניינת באסטרונומיה (מזל עקרב), סרטים, בעלי-חיים ואוהבת המון לצחוק. מחפשת מיכסה, שנהיה בראש אחד, בגיל 30 עד 38, נכון, הגון, רגיש, שמסוגל להיות לבד וביחד, בעל חוש-הומור כריא. אני חושבת שהציפיות אינן גבוהות, וגברים כאלה עדיין נמצאים. אמן, כן יהי רצון. אני מאוד מקווה שתיכתבוהואר שלך (29195), תל-אביב 61291) תעלה על גרותי.

לפני שהם מתחתנים הם מסוגלים לא לישון לילה שלם כי אמרנו להם מילה אחת. אחרי החתונה הם נרדמים עוד לפני שנמרנו להגיד מילה אחת.

גבר של אשה אחת

הוא בן 24, גובה 1.78 מטר, טיפוס ספורטיבי, נאה, עיניים ירוקות. די לבר, אחרי אהבה גדולה שנמשכה שנתיים, ונגמרה פיתאום, לא מזמן. מגדיר את עצמו כגבר של אשה אחת. "השובה לו הכנות, הפתיחות, הרגשה של בית, של לתת מעצמך עד הסוף. הוא מחפש אותך — נשית, רגישה, בעלת ראש טוב, מעשית-פראקטית, בטוח גילים של 17 עד 30. מיספרו אצלי הוא (1021/85).

לא מענש

קוראים לו יוני, בן 29, 1.80 מטר גובה, צבר. מעיר על עצמו שהוא נאה, נחמד וגיזועי. "בעל השכלה בניתוח מערכת (מחשבים)", הוא ממשיך, "עובד בתחום טרית בתחום תיק-שורת ביומחשבת. אוהב חיים, ריי-קודייעס ודיסקו וספורט — כדורסל, כדוריד, ריצה. חובב חברה, לא מעשן". את עשויה להיות הטיפוס שלו אם את יפה, עדינה, משכילה וצעירה. לא יותר מ-27, בבקשה. זרקי את הסיגריה וכתבי לו לת"ד 9181, תל-אביב.

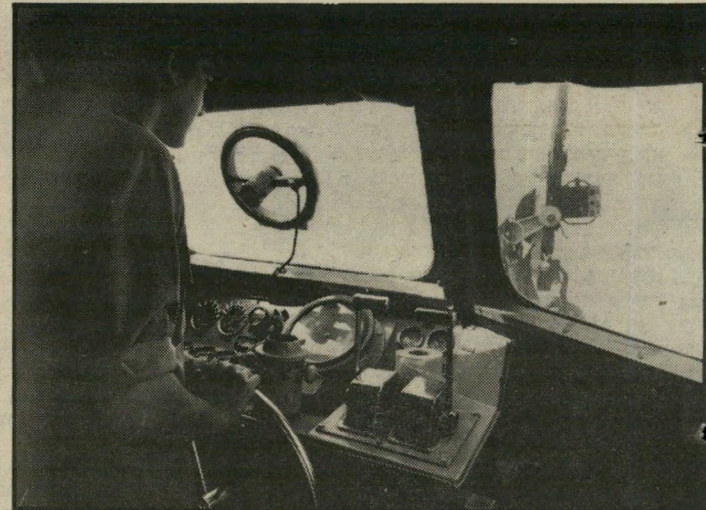
אתה מכיר אותה הרבה זמן? בטח. עוד מאז שהיינו באותו גיל!

דבור. שאר האכזרים — כטוב ליבו של כל צוות וצוות. לצוות הזה תנור אפיה, טוסטר-אובן, מיקסר וכל כלייהמיטבח הרושים. חוץ מזה עומד לו מכשיר-טלוויזיה קטן על אחד המדפים. כיום, בין עכו לראש-הניקרה, אפשר לקלוט את כל תחנות האזור גם כלי אנטנה מיוחדת. למעלה, בחדר-הפיקוד, יש גם רדיו-טייפ הפועל כל זמן ההפלגה.

הטלוויזיה, אומנם, הופעלה מייד כשירד הערב, אך אחרי זמן קצר לא היה מי שיצפה בה. כל מי שלא היה במישורת ולא היה עוסק בהכנת אוכל או בולילה, נפל שרוד על מיטתו. אחר-כך, במשך הלילה, הם הגיעו אחרי-אחד, סהרוריים, אל הסיפון, רצו להטיל את מימיהם. בית-שימוש,

השמש התחילה לרדת לאט-לאט, צובעת את השמיים בוורוד. מכשיר הקשר טריטר ושלה הוראות אל הדבור הקטן. הונקנו רדומה, הונקה ראשונה, בסידרה ארוכה שתמשך לאורך כל הלילה, שהיה רק בתחילתו. המנועים הופעלו, ויקו הקטן שיחרר את הספינה מן המצוף שהעלה ירוקת, יאיר הכרזו על הכיוון ברמקול. זוניה-ג'ונייה, שהיה על ההגה, סובב אותו לפי ההוראות.

הרגנו לכיוון אי קטן של סלעים מול חופי אכזיב. סובבנו אותו ב-360 מעלות, בוהירות, שלא לעלות על השוניות. לא גילינו רבר. סובבנו שוב. מקס, הציף, הוועק ממיטתו אל הסיפון, אולי עיני הגן שלו יגלו משהו שהמישקפת לא גילתה. כלום. יאיר

דורון ליד ההגה
דורון, שתפקידו הרישמי מוכ"ם (אח"נווט את הספינה. מתחתיו לוח השעונים. מימין שתי ידיות המקבלי לוח לדוושת הגאז במכונית. מבעד לחלון אפשר לראות את התותח.

זוניה דג דגים
זוניה, מכוואי על ספינת הדבור, מנצל את זמן המנוחה בו קשורה הספינה אל המצוף, ומארגן את החכה בסיון לדוג דגים. נסיונו לא עלה יפה והוא לא דג אפילו דג אחד. מאחוריו נראה החוף שליד ראש-הניקרה.

הודיע בקשר שאין כלום. קיבלנו הוראה לחזור אל המסלול — עכיראשהניקרה.

השמש שקעה וחושך השתרר על הים. החוף נראה ממרחק של שלושה מייל (כשישה קילומטרים). כמו שרשרת רצופה של אורות נוצצים, במשך הלילה למרתי להבחין כפרטים השונים, שהגדילו בין נהריה ועכו ובין אכזיב לראש-הניקרה.

הבחילה עברה ואני התחלתי ליהנות מן הסיון. חלק מאנשי-הצוות נדחקו אל הקבינות הקטנות והצפופות שמשני צידי המיטבח. שתי מיטות דרוקומיות ככל צד. הקבינות לעומת זאת, נשאר פעיל במשך כל שעות ההפלגה, בכל כמה זמן היה יורד לשם אחד החיילים וטורח בהכנת סעודה קטנה לו ולעוד חבר רע. אין מה לעשות על הספינה, או אוקלים.

בשעה הזאת כבר יכולתי לרדת למטה בלי להרגיש את כניימעיית מתהפכים בקירי. גיליתי שם מיטבח ששום עקרת-בית מזרנית לא היתה מתביישת בו. יש שם כיוור, כירתיגאז ומקרר סטנדרטיים, כמו שיש בכל (המשך בעמוד 38)

שלפני חודשים אחרים היא כיכבה אצלי במדור, ושואלת אם לא איכפת לי ללכת לה סינוב נוסף. היה בסדר, פגשה כמה נחמדים, אבל זה לא היה בדיוק זה. ברצון רב, יקירתי, בשביל זה אני כאן, וכל הכבוד לך על ההתמדה. היא מתארת את עצמה כאשה נאה, מטופחת, דקתיגו, גובה 1.75 מטר, בעלת שיער ארוך ובהיר. אוהבת ספורט וטוילים ורוצה להעניק אהבה לגבר נבון, מסודר בחיים. תוכל למצוא אותה בת"ד 1016, גבעתיים 53110.

נהג אוטובוס: כולם ירדו! נוסע: לא. רק שניים.

עלמת-חסד חריגה

החלטתי לפנות אל המדור ה-

להיות נחשקת

שלומית כהן

אם זה היה רציני, היתה חושבת

שלומית כהן, 30, שחקנית. רוצה להתפרנס מזה, אבל החיים די קשים, וכדי שיהיה ממה לשלם שכר-דירה ואת החשבון במכולת היא עובדת כפקידה במחלקת המנויים של להקת בת-דור. ככה היא יכולה לשמור לעצמה את האפשרות לסרב לתפקיד שאינו מוצא-חן בעיניה. מה לא מוצא-חן, למשל? להתפשט בסרט, בתפקידן לא חשוב. אם זה היה משהו רציני, היתה עושה חושבים.

ילידת חיפה, אב תימני, אם פולנייה. שירתה בצוות הווי, למדה מישחק כבית-צבי וחרשה את הארץ עם הצגות-ילדים והפקות בתיאטרון המיסחרי. מגדירה את עצמה כאשפית ומיטבח ואומרת שבישול זה אצלה אמנות. התפקיד הכי שגוא שלה היה בסרט דיזנגוף 99. שם היתה החברה המכוערת של מאיר סוויסה. שטפו מפניה כל שריד של איפור, כיצרו אותה עם מייקפיי-ראייה חסרות-יצורה ומשכו את שיערה לאחור בחוסר-טעם. העלמה כהן אומנם איננה יפהפייית-הדרור, אבל בהחלט מגיע לה להיות פעם. עם 1.68 מטר שלה, הגיורה הרקה והחן הגיועי, החתיכה הנחשקת של הסרט.

כתובת: רחוב ז'בוטינסקי 10/77, אשדוד 77219.

למטרה רצינית

חצי רף של מחברת שורה-אחת, קרוע בפניות, כתוב בעיפרון, כתביד לירותי, מאמץ שכל את תנאי איכשהו בסדר. מה עושים עם דבר כזה? מי יודע, אומרים שיש קונה לכל סחורה.

או ככה: "צעיר, 175/29, פשוט וצנוע. מעונין להכיר בחורה רומה למטרה רצינית, ת"ד 330 חולון".

הדרך הקלה ביותר לשכנע ילדים שהם אינם זקוקים לצעצועים היא — לתת להם אותם. ***

טיבוב נוסף
היא, רווקה בת 35, מנהלת-חשבונות בחברה גדולה, מספרת לי